

บทวิเคราะห์ทัศนะเชิงพลวัตแบบอ่อน: คำอธิบาย 2 ระดับของฟรองซัว เรอคาเนาตี¹

An Analysis of the Weak Dynamics View: François Recanati's Two-level Account

ไพลิน ปิ่นสำอางค์

Pailin Pinsumang

นิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PhD Student, Department of Philosophy, Faculty of Arts, Chulalongkorn University

[Received: 30/04/2565 Accepted: 28/05/2565]

บทคัดย่อ

เรอคาเนาตีถือว่าความคิดเชิงพลวัตยุ่งเกี่ยวกับไฟล์ทางจิต 2 ประเภท ได้แก่ ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่ตั้งอยู่บนความสัมพันธ์รูปแบบหนึ่งในบริบทเฉพาะ และไฟล์ทางจิตแบบหยาบที่ตั้งอยู่บนความสัมพันธ์หลายรูปแบบภายใต้บริบทภาพรวมทั้งหมด ผู้เขียนโต้แย้งว่าการอธิบายความคิดเชิงพลวัตด้วย ไฟล์ทางจิตของเรอคาเนาตีมีลักษณะเป็นคำอธิบาย 2 ระดับที่อิสระจากกันซึ่งก่อให้เกิดปัญหา คือ ความขัดแย้งกับหลักส่วนประกอบ และเกิดช่องว่างระหว่างไฟล์ทางจิตทั้ง 2 ประเภทซึ่งสันนิษฐานว่า ไฟล์ทางจิตแบบหยาบไม่มีอยู่จริง

Abstract

Recanati holds that dynamic thoughts involve two distinct types of files: fine-grained files based on a specific relation in a particular context and coarse-grained files based on multiple relations in the whole context. I argue that Recanati's mental file account is a two-level account that is independent of each other. This account faces two problems. Firstly, it is in contradiction to the principle of compositionality, and secondly, there is a gap between the two types of files, which implies that coarse-grained files do not exist.

บทนำ

ความคิดเชิงพลวัต (dynamic thought) หรือพลวัตทางการรู้คิด (cognitive dynamics) หมายถึงความคิดหรือความหมายของประโยคที่ประกอบด้วยถ้อยคำประเภทที่ขึ้นกับบริบท ได้แก่ เทอมบ่งชี้ (indexical terms) เช่น “ฉัน” “ที่นี่” “ตอนนี้” และคำสรรพนามชี้เฉพาะ (demonstratives) เช่น “นี้” “นั่น” บางครั้งจึงเรียกความคิดเชิงพลวัตว่าเป็นความคิดแบบบ่งชี้ (indexical thought) เหตุที่ความคิดแบบ

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิตเรื่อง “แนวคิดแบบอิวานส์เรื่องพลวัตทางการรู้คิด” ภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บ่งชี้มีลักษณะพลวัตก็เนื่องจากว่า แม้รูปแบบของประโยค (sentence-type) ที่ประกอบด้วยคำบ่งชี้² จะแตกต่างกันในบริบทที่ต่างกัน แต่ความคิดของประโยคกลับดูเหมือนคงเดิมหรือดำรงอยู่ได้ในบริบทที่เปลี่ยนแปลง เช่น ประโยค “ไฟไหม้ที่นี่” ในบริบทซึ่งผู้คิดอยู่ในสถานที่ไฟไหม้ กับประโยค “ไฟไหม้ที่นั่น” ในบริบทซึ่งผู้คิดออกมาจากสถานที่ไฟไหม้ที่เขาเคยอยู่ก่อนหน้านี้ แต่ปัจจุบันเขาอยู่ ไกลจากสถานที่นั้น หรือไม่ได้อยู่ในสถานที่ไฟไหม้แล้ว ความคิดแบบบ่งชี้ดูเหมือนมีลักษณะเคลื่อนที่ข้ามบริบทที่เปลี่ยนแปลงได้ ข้อถกเถียงเรื่องความหมายของคำบ่งชี้จึงไม่สามารถละเลยแง่มุมความเป็นพลวัตของความคิด ทฤษฎีความหมายแบบเฟรเก้ (Fregean Theories) อธิบายลักษณะพลวัตของความคิดแบบบ่งชี้ว่า ประโยคที่ประกอบด้วยคำบ่งชี้ต่างกัน มีอรรถสสาร (sense) หรือแสดงความคิดเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากประโยคเหล่านั้นบ่งถึงประพจน์เดียวกัน อย่างไรก็ตามมีข้อถกเถียงว่า ประโยคสองประโยคที่มีคำบ่งชี้ไม่เหมือนกัน แต่บ่งถึงสิ่งเดียวกันภายใต้บริบทการใช้คำที่ต่างกัน จะสามารถแสดงความคิดแบบบ่งชี้เดียวกันได้อย่างไร ปัญหานี้เรียกว่าปัญหาพลวัตการรู้คิด กล่าวอีกอย่างคือเป็นปัญหาของการอธิบายว่า อะไรคือเกณฑ์การคงรักษาความคิดแบบบ่งชี้ หรือเกณฑ์การระบุลักษณะเฉพาะของความคิดแบบบ่งชี้ภายใต้บริบทที่เปลี่ยนแปลง

แนวคำอธิบายปัญหาพลวัตทางการรู้คิดแบ่งได้เป็น 2 แนว แนวทางแรก ได้แก่ ทศนะเชิงพลวัต แบบแข็ง (the strong dynamic view) เช่น ทศนะของแกเร็ธ อีวานส์ (Gareth Evans) ที่เห็นว่า เกณฑ์การคงรักษาความคิดแบบบ่งชี้เกี่ยวข้องกับ ความสามารถติดตามวัตถุของความคิดดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง (keeping track of an object) ความคิดแบบบ่งชี้เกี่ยวกับวัตถุเฉพาะวัตถุหนึ่งท่ามกลางบริบทที่เปลี่ยนแปลงจะมีเนื้อหาเหมือนกัน หรือถือเป็นความคิดเชิงพลวัตความคิดหนึ่ง ก็ต่อเมื่อผู้ใช้ภาษาหรือผู้คิดสามารถติดตามวัตถุดังกล่าวด้วยวิธีการเดียวกันในบริบทที่เกี่ยวข้องทุกบริบท คำบ่งชี้ที่ต่างกันเหล่านั้นถือเป็นคำบ่งชี้ชุดเดียวกัน ซึ่งเมื่อถูกใช้ภายใต้บริบทที่เหมาะสม คำดังกล่าวจะบ่งถึงสิ่งเดียวกัน และมีอรรถสสารร่วมกัน ความแตกต่างของคำบ่งชี้จึงไม่ส่งผลกระทบต่อเนื้อหาของความคิดเชิงพลวัตและการมีความคิดแบบบ่งชี้ในแต่ละบริบท

ถึงแม้ว่าทศนะของอีวานส์สามารถอธิบายลักษณะพลวัตทางการรู้คิดได้ เนื่องจากอีวานส์ให้ความสำคัญกับความสามารถทางการรับรู้ (perceptual capacities) และความสามารถทางการรู้คิด (cognitive capacity) ซึ่งสัมพันธ์กับการรู้ความหมายของคำบ่งชี้ และเนื้อหาของความคิดแบบบ่งชี้ แต่ก็ถูกวิจารณ์ว่า ไม่สามารถอธิบายบทบาททางจิตวิทยาของคำบ่งชี้ที่ส่งผลกระทบต่อ การรับรู้วัตถุที่เกี่ยวข้อง และการกระทำของผู้ใช้ภาษาหรือผู้คิดได้

แนวทางที่สอง คือ แนวคิดของกลุ่มผู้เห็นด้วยกับทศนะของอีวานส์ (Evansian View) ในประเด็นเรื่องความสามารถติดตามวัตถุที่เป็นสิ่งสำคัญต่อการแสดงความเชื่อมโยง และความต่อเนื่องของความคิด

² “คำบ่งชี้” (indexicals) ในบทความนี้ หมายถึง ถ้อยคำที่ขึ้นอยู่กับบริบททั้งหมด ซึ่งรวมถึงคำบ่งชี้และ คำสรรพนามชี้เฉพาะ

แบบบ่งชี้ในบริบทต่างๆ เพื่อตอบข้อวิจารณ์ที่มีต่อคำอธิบายความคิดเชิงพลวัตของทัศนะ เชิงพลวัตแบบแข็ง แนวคำอธิบายนี้ ได้แก่ ทัศนะเชิงพลวัตแบบอ่อน (the weak dynamic view) ที่เห็นว่าความสามารถติดตามวัตถุเพียงอย่างเดียว ไม่เพียงพอต่อการคงรักษาความคิดแบบบ่งชี้ภายใต้บริบทที่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากวัตถุที่เกี่ยวข้องกับความคิดดังกล่าวในบริบทเหล่านั้นอาจไม่ปรากฏต่อหน้าผู้คิด ทำให้เขาไม่สามารถรับรู้สิ่งนั้นด้วยประสาทสัมผัสโดยตรง และในบางกรณีผู้คิดอาจไม่สามารถติดตามดังกล่าวได้อย่างต่อเนื่อง แต่เขายังคงมีความสัมพันธ์รูปแบบอื่นที่ทำให้สามารถคิดถึงสิ่งนั้น และเห็นถึงความเชื่อมโยงของการมีความคิดแบบบ่งชี้เกี่ยวกับวัตถุดังกล่าวในบริบทต่างๆ ได้

ทัศนะเชิงพลวัตแบบอ่อนเสนอว่า เกณฑ์การคงรักษาความคิดแบบบ่งชี้เกี่ยวข้องกับวัตถุของความคิดและความเชื่อมโยงของความคิดดังกล่าวในบริบทแต่ละบริบท กล่าวคือ ความคิดเหล่านี้จะถือเป็นความคิดที่มีเนื้อหาเหมือนกัน ก็ต่อเมื่อความคิดดังกล่าวมีวัตถุของความคิดเป็นสิ่งเฉพาะเดียวกัน และผู้คิดรับรู้ความเชื่อมโยงของความคิดที่เกี่ยวข้องกับวัตถุนี้ในบริบทต่างๆ ด้วยวิธีการที่ไม่เหมือนกัน (วิธีการที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละบริบท) สำหรับทัศนะเชิงพลวัตแบบอ่อนนั้น ความแตกต่างของคำบ่งชี้มีอิทธิพลต่อรูปแบบความสัมพันธ์ที่ผู้คิดมีต่อวัตถุของความคิด รวมถึงวิธีการรับรู้และเข้าใจวัตถุดังกล่าว ทำให้ความคิดแบบบ่งชี้ในแต่ละบริบทมีความแตกต่างบางประการ แม้ว่าความคิดดังกล่าวจะมีเนื้อหาเดียวกันก็ตาม ทัศนะเชิงพลวัตแบบอ่อนจึงสามารถอธิบายบทบาททางจิตวิทยาของคำบ่งชี้ได้จากความแตกต่างนี้ และยังสามารถชี้ให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างความคิด และการกระทำของผู้คิด

บทความนี้ต้องการวิเคราะห์ทัศนะเชิงพลวัตแบบอ่อนของฟรองซัว เรอคานาติ (François Recanati) ที่อาศัยมโนทัศน์เรื่องไฟล์ทางจิต (mental file) 2 ประเภท อธิบายความคิด เชิงพลวัต ในฐานะที่เป็นคำอธิบายแบบ 2 ระดับที่แยกอิสระจากกัน และวิจารณ์คำอธิบายดังกล่าวว่าก่อให้เกิดความขัดแย้งกับหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับความหมาย และเกิดช่องว่างระหว่างไฟล์ทางจิตทั้ง 2 ประเภท ซึ่งนำไปสู่ข้อสรุปว่าไฟล์ทางจิตแบบหยาบไม่มีอยู่จริง และไม่จำเป็นต้องมีอยู่

เนื้อหาของบทความแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่หนึ่ง กล่าวถึงคำอธิบายความคิด เชิงพลวัตของเรอคานาติ ส่วนที่สอง วิเคราะห์คำอธิบายดังกล่าวว่าเป็นคำอธิบายแบบ 2 ระดับที่แยกอิสระจากกัน ส่วนที่สาม ชี้ให้เห็นปัญหาของคำอธิบายแบบ 2 ระดับ และส่วนที่สี่ สรุปและเสนอแนะแนวทางการอธิบายความคิดเชิงพลวัตที่ไม่เกิดปัญหาดังที่คำอธิบายแบบ 2 ระดับของเรอคานาติเผชิญ

1. คำอธิบายความคิดเชิงพลวัตของเรอคานาติ

ถึงแม้ว่ามโนทัศน์เรื่องไฟล์ทางจิตเป็นสิ่งในขอบเขตทางจิต แต่ไฟล์ทางจิตมีลักษณะเชื่อมโยงกับโลก (วัตถุที่ถูกบ่งถึง) และภาษา (คำบ่งชี้) อย่างไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ไฟล์ทางจิตเกิดจากการที่ผู้คิดมีความสัมพันธ์รูปแบบหนึ่งต่อวัตถุเฉพาะ ไฟล์ทางจิตจึงเป็นเหมือนคำบ่งชี้ในขอบเขตทางจิตที่มีหน้าที่ยบ่งถึงวัตถุเฉพาะในโลก และจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งดังกล่าว ความเชื่อมโยงเหล่านี้ทำให้การอธิบาย

ความคิดเชิงพลวัตด้วยไฟล์ทางจิตมีข้อได้เปรียบ เนื่องจากความคิดประเภทนี้มีรากฐานมาจากความสัมพันธ์ระหว่างภาษา ความคิด และโลกเช่นกัน กล่าวอีกอย่างหนึ่งคือไฟล์ทางจิตสามารถชี้ให้เห็นประเด็นเกี่ยวกับภาษา ความคิด และโลกของความคิดเชิงพลวัตความคิดหนึ่งไปพร้อมกัน นอกจากนี้การใช้ไฟล์ทางจิตอธิบายความคิดเชิงพลวัต ยังสามารถตอบข้อวิจารณ์ต่อทัศนะเชิงพลวัตแบบแข็ง ที่ไม่ให้ความสำคัญกับบทบาททางจิตวิทยาของคำบ่งชี้ได้ เนื่องจาก ความคิดแบบบ่งชี้ในบริบทต่างกัน เชื่อมโยงกับไฟล์ทางจิตที่ต่างกัน ซึ่งสื่อถึงความต่างทางภาษา และความต่างในรูปแบบการรับรู้วัตถุ ความแตกต่างเหล่านี้สะท้อนให้เห็นบทบาททางจิตวิทยาของคำบ่งชี้ที่มีต่อรูปแบบการรับรู้ของผู้คิดผ่านมโนทัศน์เรื่องไฟล์ทางจิต

เรอคานาติอธิบายความคิดเชิงพลวัต ภายใต้กรอบความเข้าใจแบบไฟล์ทางจิตในรูปแบบบ่งชี้ (indexical model) ว่า ไฟล์ทางจิตเป็นสิ่งเฉพาะทางจิต (mental particular) ซึ่งมีหน้าที่บ่งถึงวัตถุที่ผู้คิดมีความสัมพันธ์ด้วย และมีหน้าที่จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดังกล่าว ไฟล์ทางจิตจึงเป็นเหมือนคู่สำเนาทางจิตของคำเอกพจน์ (mental counterparts of singular terms)³ หรือคำบ่งชี้ในภาษา ที่บ่งถึงวัตถุเฉพาะภายใต้ความสัมพันธ์เชิงบริบทความสัมพันธ์หนึ่ง ลักษณะดังกล่าวทำให้ไฟล์ทางจิตเป็น “มโนทัศน์” (concept) หรือตัวแทนเชิงมโนทัศน์ (conceptual representation) ของวัตถุหรือคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับความคิด ซึ่งตัวแทนนี้จะถูกนำมาใช้ ความคิด (representation deployable in thought)⁴ ด้วยเหตุนี้เอง เรอคานาติจึงเสนอว่าไฟล์ทางจิตเป็นส่วนประกอบของความคิด (thought constituent) ที่มีลักษณะเหมือนมโนทัศน์เฉพาะมโนทัศน์หนึ่ง⁵ ซึ่งทำให้ผู้คิดสามารถคิดถึงวัตถุที่ไฟล์ทางจิตนี้บ่งถึงได้

นอกจากนี้ไฟล์ทางจิตมีบทบาทของรูปแบบการแสดงตัว ซึ่งทำหน้าที่กำหนดสิ่งที่ถูกบ่งถึง และชี้ให้เห็นความหมายทางการรู้คิด (cognitive significance) หรือเป็นสิ่งอธิบายความแตกต่างของประโยค 2 ประโยคที่แสดงความคิดเชิงพลวัตเดียวกันภายใต้บริบทที่ต่างกัน ถึงแม้ว่าประโยคเหล่านี้บ่งถึงประพจน์เอกพจน์ (singular proposition) ที่ประกอบด้วยสิ่งเฉพาะและคุณสมบัติชุดเดียวกัน หรือแสดงความคิดที่มีเนื้อหาเดียวกัน แต่ความคิดดังกล่าวเกี่ยวข้องกับไฟล์ทางจิตต่างกัน ซึ่งสื่อถึงถึงการรับรู้หรือการมีความสัมพันธ์ต่อวัตถุของความคิดเหล่านั้นในรูปแบบที่ไม่เหมือนกัน

³ François Recanati, *Mental Files* (Oxford: Oxford University Press, 2012), p.35.

อาจกล่าวได้ว่าไฟล์ทางจิตเปรียบเป็นคำเอกพจน์ทางจิตที่ปรากฏในความคิดแบบบ่งชี้ ซึ่งมีหน้าที่บ่งถึงวัตถุของความคิดนั้น

⁴ Ibid., p.35. Footnote 6

เรอคานาติใช้คำว่า “มโนทัศน์” ในความหมายเดียวกันกับที่ อิมเกน ดิกกี (Imogen Dickie) ใช้ ซึ่งหมายถึง ตัวแทนเชิงมโนทัศน์ที่ปรากฏในความคิด อาจกล่าวได้ว่าไฟล์ทางจิตเป็นตัวแทนเชิงมโนทัศน์ของวัตถุเฉพาะที่ผู้คิดมีความสัมพันธ์ด้วย ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ Imogen Dickie, *Fixing Reference* (New York: Oxford University Press, 2015), p.25.

⁵ François Recanati, *Mental Files*, p.64.

ความคิดเชิงพลวัตถูกอธิบายด้วยไฟล์ทางจิต 2 ประเภท ได้แก่ ไฟล์ทางจิตแบบละเอียด (fine-grained file) และไฟล์ทางจิตแบบหยาบ (coarse-grained file) ไฟล์ทางจิตสองประเภทนี้แตกต่างกันเพราะปริมาณความสัมพันธ์เชิงบริบทที่ผู้คิดมีต่อวัตถุที่ถูกบ่งถึงนั้นแตกต่างกัน

ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่สัมพันธ์กับความคิดเชิงพลวัตในแต่ละบริบท เกิดจากหรือตั้งอยู่บนความสัมพันธ์เฉพาะแบบหนึ่ง⁶ และเป็นที่อยู่ของข้อมูลซึ่งได้รับจากความสัมพันธ์ดังกล่าวเท่านั้น⁷ ไฟล์ทางจิตประเภทนี้จึงมีอายุสั้นและไม่ถาวร⁸ เพราะถ้าความสัมพันธ์ที่เป็นฐานของไฟล์ทางจิตนั้นสั้นที่สุดลง ไฟล์ดังกล่าวจะยุติการมีอยู่ด้วยเช่นกัน ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดไม่สามารถดำรงอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงทางบริบท แต่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นลักษณะเฉพาะ หรือความแตกต่างของความคิดเชิงพลวัตในแต่ละบริบท

ไฟล์ทางจิตแบบหยาบสามารถอยู่รอดจากความเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์เชิงบริบท ที่ผู้คิดมีต่อสิ่งที่ถูกบ่งถึง⁹ ไฟล์ทางจิตประเภทนี้เป็นเหมือนคลังข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับวัตถุของความคิดซึ่งได้รับมาจากช่องทางใดก็ตาม ข้อมูลที่อยู่ในไฟล์ทางจิตแบบหยาบจะไม่คงที่ แต่สามารถเพิ่มขึ้นหรือลดลงขึ้นอยู่กับรูปแบบความสัมพันธ์ที่ผู้คิดมีต่อวัตถุในบริบทนั้น นอกจากนี้ไฟล์ทางจิตแบบหยาบยอมรับความสัมพันธ์ทุกรูปแบบที่ผู้คิดมีต่อวัตถุ ทำให้ไฟล์ดังกล่าวสามารถขยายความเชื่อมโยงทางข้อมูลออกไปให้กว้างขึ้น การสะสมข้อมูลและการส่งต่อข้อมูลระหว่างไฟล์ทางจิตแบบละเอียด 2 ไฟล์ที่ต่างกันจึงสามารถเกิดขึ้นได้ แม้ว่าไฟล์แรกเริ่ม (initial file) จะไม่มีอยู่แล้วก็ตาม เพราะข้อมูลในไฟล์นี้ถูกเก็บไว้ในไฟล์ทางจิตแบบหยาบ เรอคานาติเรียกไฟล์ทางจิตแบบหยาบนี้ว่า รายการสารานุกรม (encyclopedia entries) หรือไฟล์สารานุกรม (encyclopedic files) ที่เป็นมโนทัศน์ ซึ่งทำให้ผู้คิดสามารถคิดถึงวัตถุที่เกี่ยวข้องกับไฟล์ดังกล่าวได้ในบริบทที่ต่างจากเดิม

ความคิดเชิงพลวัตไม่ใช่ความคิดที่เกิดขึ้นในเวลาเฉพาะเวลาหนึ่ง แต่ความคิดประเภทนี้ดำรงอยู่ท่ามกลางช่วงเวลาที่ยาวนานไปอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่ถูกคงรักษาเมื่อมีความคิดดังกล่าวภายใต้บริบทที่ต่างจากเดิมจึงไม่ใช่ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่ขึ้นอยู่กับการมีอยู่ของความสัมพันธ์ซึ่งรองรับไฟล์นั้น ด้วยเหตุนี้เองเรอคานาติจึงเสนอมโนทัศน์เรื่องรายการสารานุกรม หรือไฟล์ทางจิตแบบหยาบ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับวัตถุหนึ่งๆที่ผู้คิดได้รับผ่านความสัมพันธ์รูปแบบใดก็ตาม ที่เขามีในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และเป็นสิ่งที่ดำรงอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงทางบริบท รายการสารานุกรมจะเชื่อมโยงกับความสัมพันธ์อีกประเภทหนึ่ง ที่รวมเอาความสัมพันธ์รูปแบบต่างๆ ทั้งหมดที่ผู้คิดมีต่อวัตถุ

⁶ François Recanati, 'Cognitive Dynamics' in *Mental Files in Flux* (Oxford: Oxford University Press, 2016), p.72.

⁷ François Recanati, *Mental Files*, p.64.

⁸ Ibid., p.73.

⁹ Ibid., p.74.

ดังกล่าวในบริบททั้งหลายเข้าด้วยกัน (composite ER relation) เมื่อความคิดหนึ่งเชื่อมโยงกับไฟล์ สารานุกรม ผู้คิดจะมีช่องทางข้อมูลที่หลากหลายในการได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุของความคิดนี้ การมีความคิดไม่ได้ถูกจำกัดด้วยความสัมพันธ์เพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น ในทางกลับกันผู้คิดสามารถมีความสัมพันธ์ต่อวัตถุเฉพาะวัตถุหนึ่งได้หลายรูปแบบ เพื่อที่จะรับข้อมูลและคิดถึงวัตถุดังกล่าว หน้าที่ประการหนึ่งของไฟล์สารานุกรม คือ การใช้ประโยชน์จากความสัมพันธ์ทั้งหมดที่ผู้คิดมี ไฟล์ประเภทนี้จึงสามารถขยายความเชื่อมโยงทางข้อมูลออกไป トラバドที่ผู้คิดมีความสัมพันธ์รูปแบบใหม่ต่อวัตถุของความคิดในสถานการณ์ที่ต่างจากเดิม อาจกล่าวได้ว่าไฟล์สารานุกรมมีลักษณะพลวัตโดยเนื้อแท้ หรือถือเป็นไฟล์เชิงพลวัต

รายการสารานุกรมไฟล์หนึ่งประกอบด้วยไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่คงที่ (static files) ซึ่งขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์เฉพาะที่ผู้คิดมีภายใต้สถานการณ์หนึ่ง ไฟล์ทางจิตเหล่านี้ถือเป็นลำดับขั้นหรือขั้นตอนของไฟล์ (file-stages) ที่อยู่ในรายการสารานุกรม เมื่อผู้คิดรับรู้หรือคิดถึงวัตถุนั้นในบริบทที่ต่างจากเดิม ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่ผู้คิดมีก่อนหน้านี้จะผ่านการดำเนินการเชิงพลวัต ได้แก่ การแปรสภาพที่เพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป กลายเป็นไฟล์ที่เชื่อมโยงกับความสัมพันธ์มากกว่า 1 ความสัมพันธ์ และถูกรวบรวมขึ้นเป็นรายการสารานุกรมที่จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดังกล่าว การแปรสภาพที่เพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปต่างจากการแปรสภาพทั่วไป ในประเด็นเรื่อง การเพิ่มช่องทางข้อมูลให้แก่ไฟล์ที่ถูกแปรสภาพ จากการใช้ความสัมพันธ์รูปแบบเดียว เป็นการอาศัยความสัมพันธ์หลายรูปแบบที่ผู้คิดมีในทุกบริบท การดำเนินการเชิงพลวัตทั้งสองเปรียบเทียบเหมือนการปรับไฟล์ทางจิต และความคิดที่สัมพันธ์กับไฟล์ดังกล่าวให้ทันสมัย หรือสอดคล้องกับบริบทในขณะนั้น ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการคงรักษาความคิดที่ผู้คิดมีในตอนต้น¹⁰

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดพบว่า สิ่งสำคัญสำหรับการคงรักษาเนื้อหาของความคิดแบบบ่งชี้ท่ามกลางบริบทที่เปลี่ยนแปลง หรือความคิดเชิงพลวัต คือ การเกิดไฟล์เชิงพลวัตหรือรายการสารานุกรม ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้ ขั้นแรก คือ การมีไฟล์คงที่หรือไฟล์ทางจิตแบบละเอียด ในแต่ละสถานการณ์ ขั้นที่สอง คือ การผ่านการดำเนินการแปรสภาพที่เพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งเป็นตัวเชื่อมโยงหรือผสานไฟล์คงที่ในแต่ละบริบทที่ต่างกันเข้าด้วยกัน และขั้นที่สาม คือ การได้ไฟล์ เชิงพลวัตหรือรายการสารานุกรมซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการดำเนินการดังกล่าว และเป็นที่ยอมรับรวบรวมข้อมูลทั้งหมดซึ่งผู้คิดได้รับจากวัตถุผ่านช่องทางทุกช่องทาง ตั้งแต่การรับรู้วัตถุด้วยประสาทสัมผัสในครั้งแรก จนถึง การรับรู้วัตถุในปัจจุบันด้วยความสัมพันธ์รูปแบบอื่น トラバドที่ความคิดเกี่ยวกับวัตถุนั้นยังคงดำรงอยู่

ความคิดเชิงพลวัตความคิดหนึ่งที่ผู้คิดมีในสถานการณ์แตกต่างกัน เกี่ยวข้องกับรายการสารานุกรมไฟล์หนึ่งที่สัมพันธ์กับไฟล์ทางจิตแบบละเอียดและคงที่หลายไฟล์ ซึ่งถือเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่ข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับวัตถุของความคิด หรือพัฒนาเป็นรายการสารานุกรมที่เป็นไฟล์ทางจิตแบบหลายไฟล์

¹⁰ François Recanati, *Mental Files*, p.77.

เดียวกัน โดยไฟล์แรกเริ่มที่ผู้คิดมีเมื่อเขารับรู้วัตถุในตอนต้นจะตั้งอยู่บนความสัมพันธ์แบบความคุ้นเคย หรือการรับรู้ทางผัสสะ และเมื่อบริบทเปลี่ยนไป ผู้คิดไม่ได้อยู่ในสถานการณ์ที่พบเจอวัตถุของความคิด ได้โดยตรง แต่เขายังคงสามารถคิดถึงวัตถุดังกล่าวด้วยวิธีการอื่น เช่น การอาศัยความจำ หรือความสามารถติดตามวัตถุภายใต้บริบทที่ต่างจากเดิม เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้ไฟล์ทางจิตแรกเริ่ม คือ ไฟล์แบบบ่งชี้ จะแปรสภาพให้สอดคล้องกับบริบทในขณะนั้นที่ผู้คิดไม่สามารถรับรู้วัตถุด้วยประสาทสัมผัสโดยตรง กลายเป็นไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่ต่างจากเดิม ได้แก่ ไฟล์ความจำ หรือไฟล์ที่อาศัยการติดตามวัตถุ ขึ้นอยู่กับช่องทางหรือความสัมพันธ์ที่ผู้คิดมีต่อวัตถุที่เกี่ยวข้องกับความคิดในบริบทนั้น โดยไฟล์แบบบ่งชี้จะยุติการมีอยู่ไปพร้อมกับความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลง

การแปรสภาพของไฟล์ทางจิตในสถานการณ์ข้างต้น เป็นการแปรสภาพที่อาศัยความสัมพันธ์เฉพาะเพียงความสัมพันธ์เดียวเท่านั้น แต่ถ้าต่อมาผู้คิดได้กลับมาเจอวัตถุของความคิด และจำวัตถุดังกล่าวได้ว่าเป็นสิ่งเดียวกันกับวัตถุของความคิดที่เขามีในตอนต้น ผู้คิดจะมีความคิดนี้อีกครั้งโดยใช้ความสัมพันธ์ 2 รูปแบบในการคิดถึงสิ่งดังกล่าว คือ การรับรู้ทางผัสสะและความจำ ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุที่ได้รับผ่านความสัมพันธ์ทั้งสองนี้จะถือเป็นข้อมูลชุดเดียวกัน ผู้คิดมีช่องทางข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุของความคิดเพิ่มขึ้นจากเดิมที่รับรู้ข้อมูลผ่านความจำ หรือการติดตามวัตถุเพียงช่องทางใดช่องทางหนึ่ง พัฒนาเป็นช่องทางข้อมูลที่หลากหลาย ทั้งการรับรู้ทางผัสสะ ความจำ การติดตามวัตถุ หรือความสัมพันธ์ทั้งหมดที่ผู้คิดมีต่อวัตถุนี้ในสถานการณ์ต่าง ๆ การพัฒนานี้เกิดขึ้นโดยการแปรสภาพที่เพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งรักษาความสัมพันธ์ทั้งหมดไว้เพื่อรองรับไฟล์ทางจิตแบบหยาบที่มีลักษณะพลวัต หรือรายการสารานุกรมที่เก็บข้อมูลทั้งหมดของวัตถุดังกล่าวไว้ อาจกล่าวได้ว่า ไฟล์ทางจิตประเภทนี้เป็นเกณฑ์ระบุคุณลักษณะเฉพาะของความคิดเชิงพลวัต กล่าวคือ ความคิดแบบบ่งชี้ในบริบทที่ต่างกันจะถือว่าเป็นความคิดเดียวกัน เมื่อและต่อเมื่อ ผู้คิดยุ่งเกี่ยวกับรายการสารานุกรมไฟล์เดียวกัน กล่าวอีกอย่างหนึ่งความคิดเหล่านั้นเป็นขั้นตอนของการพัฒนาข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับวัตถุของความคิดดังกล่าวซึ่งเป็นสิ่งเดียวกัน ความคิดนี้จึงถือเป็นความคิดเดียวกัน หรือเป็นความคิดเชิงพลวัตความคิดหนึ่งซึ่งดำรงอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงทางบริบทที่เกิดขึ้น โดยมีวัตถุของความคิด (ซึ่งเป็นที่มาของข้อมูล) และข้อมูลที่ผู้คิดได้รับจากวัตถุดังกล่าวในบริบทต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ถูก คงรักษาไว้ และสามารถถอยรอดจากความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้

สรุปคือ ลักษณะสำคัญของความคิดเชิงพลวัตสำหรับทัศนะเชิงพลวัตแบบอ่อน ได้แก่ การคงรักษาเนื้อหาของความคิดดังกล่าวท่ามกลางบริบทที่เปลี่ยนแปลง ภายใต้ความแตกต่างหรือลักษณะเฉพาะของการมีความคิดนี้ในบริบทแต่ละบริบท เรอคานาดิอธิบายลักษณะดังกล่าวโดยเสนอว่า ความคิดเชิงพลวัตเชื่อมโยงกับไฟล์ทางจิต 2 ประเภทที่ต่างกัน ได้แก่ ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่ชี้ให้เห็นความแตกต่างของความคิดดังกล่าวในบริบททั้งหลาย และถือเป็นขั้นตอนของไฟล์ที่จะถูกพัฒนาไปเป็นไฟล์ทางจิตแบบหยาบ หรือรายการสารานุกรมซึ่งเป็นคลังข้อมูลทั้งหมดที่ผู้คิดมีเกี่ยวกับวัตถุของความคิดเชิงพลวัต และสื่อถึงเนื้อหาของความคิดดังกล่าวที่ดำรงอยู่ในบริบทที่เกี่ยวข้องทุกบริบท ไฟล์ทางจิตแบบหยาบจะอยู่

รอดจากความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น ในขณะที่ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดไฟล์หนึ่งจะสิ้นสุดลง เมื่อบริบทและรูปแบบความสัมพันธ์ที่ผู้คิดมีต่อวัตถุนั้นต่างจากเดิม

2. คำอธิบายแบบ 2 ระดับ

ผู้เขียนคิดว่าการอธิบายของเรอคานาดิเป็นการอธิบายความคิดเชิงพลวัตในบริบท 2 ระดับต่างกัน ได้แก่ ระดับย่อยที่เกี่ยวข้องกับบริบทเฉพาะแต่ละบริบท และระดับภาพรวมซึ่งเกี่ยวกับบริบททั้งหมดที่ความคิดเชิงพลวัตดังกล่าวดำรงอยู่ ผู้เขียนจะเรียกการอธิบายดังกล่าวว่าเป็นคำอธิบายแบบ 2 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

คำอธิบายระดับย่อยเป็นการพิจารณาความคิดเชิงพลวัตในบริบทแต่ละบริบท ซึ่งเกี่ยวข้องกับไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่ต่างกัน ตามความสัมพันธ์ที่ผู้คิดมีต่อวัตถุของความคิดภายใต้บริบทเหล่านั้น ความคิดในแต่ละบริบทเชื่อมโยงกันด้วยการแปรสภาพ ความคิดเดิมในบริบทก่อนหน้าจะแปรสภาพเป็นความคิดที่เชื่อมโยงกับไฟล์ทางจิตแบบละเอียดอีกประการ ซึ่งสอดคล้องกับบริบทใหม่ที่เปลี่ยนแปลง ด้วยเหตุนี้เองภายในบริบทเฉพาะบริบทหนึ่งจึงมีความคิดที่มีอยู่เพียงความคิดเดียวเท่านั้น คือ ความคิดที่ถูกแปรสภาพมาจากความคิดก่อนหน้า ซึ่งเชื่อมโยงกับไฟล์ทางจิตต่างกัน และ ถือเป็นความคิดคนละประการกับความคิดก่อนหน้า แต่ยังคงมีองค์ประกอบบางอย่างร่วมกัน ได้แก่ ข้อมูลที่ได้รับจากวัตถุของความคิดก่อนหน้า ซึ่งถูกคงรักษาไว้ในความคิดที่ถูกแปรสภาพ

การแปรสภาพไฟล์ทางจิตในคำอธิบายระดับย่อยมีบทบาทต่อการเข้าใจความคิดเชิงพลวัต ได้แก่ การปรับความคิดรวมถึงไฟล์ทางจิตให้ทันสมัยตามบริบทที่เปลี่ยนแปลง และการเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการคงรักษาเนื้อหาของความคิดเชิงพลวัต นอกจากนี้การแปรสภาพยังทำให้คำอธิบายของเรอคานาดิเก็บมโนทัศน์เรื่องไฟล์ทางจิตแบบละเอียดไว้อย่างไม่ขัดแย้งในตัวเอง¹¹ ไฟล์ทางจิต แบบละเอียดมีหน้าที่เฉพาะซึ่งไม่สามารถอธิบายด้วยไฟล์ประเภทอื่น ได้แก่ การอธิบายความหมายทางการรู้คิดซึ่งสื่อถึงรูปแบบการรับรู้หรือเข้าใจวัตถุของความคิด และการอธิบายความแตกต่างของความคิดในแต่ละบริบทภายใต้ความเชื่อมโยงระหว่างความคิดและการกระทำ ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดเป็นส่วนประกอบของความคิดที่ถูกใช้อธิบายการกระทำของผู้คิด ซึ่งเป็นผลจากการมีความคิดดังกล่าวในบริบทเฉพาะบริบทหนึ่ง

¹¹ อันเดรอา โอนอฟรี (Andrea Onofri) และ เดวิด ปาปิโน (David Papineau) ได้แย้งคำอธิบายของ เรอคานาดิว่า การอ้างไฟล์ทางจิต 2 ประเภทภายใต้กรอบความเข้าใจแบบบ่งชี้ก่อให้เกิดภาวะทางสองแพร่ง (dilemma) และเกิดความซับซ้อนอย่างไม่จำเป็น ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่

Andrea Onofri, 'Mental Files and Rational Inference', *Inquiry* 58 (2015): 387-388.

David Papineau, 'Comments on François Recanati's Mental Files: Doubt about Indexicality', *Disputatio* 36 (2013): 167-172.

สำหรับคำอธิบายระดับภาพรวมจะพิจารณาบริบททั้งหมด ในช่วงเวลาที่ความคิดเชิงพลวัตความคิดหนึ่งดำรงอยู่ ซึ่งตัดรายละเอียดของการมีความคิดดังกล่าวในบริบทแต่ละบริบทออกไป และให้ความสำคัญกับเนื้อหาของความคิดเชิงพลวัตที่ถูกคงรักษาในทุกบริบท เนื้อหานี้จะถูกอธิบายด้วย ไฟล์ทางจิตแบบหยาบ หรือรายการสารานุกรม ที่ประกอบด้วยความคิดแบบบ่งชี้ซึ่งผู้คิดมีในบริบทต่างๆ ความคิดเหล่านี้เป็นเหมือนขั้นตอนที่ผ่านกระบวนการแปรสภาพที่เพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับวัตถุของความคิด ซึ่งผู้คิดได้รับผ่านความสัมพันธ์ทุกรูปแบบที่เขามีต่อวัตถุนั้นภายใต้บริบทใดก็ตาม รายการสารานุกรมไม่ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์เฉพาะใด แต่จะยอมรับความสัมพันธ์ทั้งหมดที่ผู้คิดมี ด้วยเหตุนี้เองเมื่อบริบทเปลี่ยน และความสัมพันธ์บางรูปแบบสิ้นสุดลง รายการสารานุกรมจะสามารถดำรงอยู่ได้ เพราะผู้คิดยังคงมีความสัมพันธ์รูปแบบอื่นต่อวัตถุ ทำให้การรับข้อมูลจากวัตถุยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง การมีอยู่ของไฟล์ประเภทนี้ไม่ได้ผูกกับความสัมพันธ์รูปแบบหนึ่ง แต่สัมพันธ์กับการไหลของข้อมูลระหว่างไฟล์ทางจิตที่ต่างกัน และมีที่มาจากวัตถุเดียวกัน อาจกล่าวได้ว่าเนื้อหาของความคิดเชิงพลวัตสำหรับคำอธิบายระดับนี้เป็นสิ่งภายนอกตัวผู้คิด คือ วัตถุที่เกี่ยวข้องกับความคิดนั้น แต่การได้รับข้อมูลจากวัตถุดังกล่าวและการส่งต่อข้อมูลข้ามบริบทยังคงต้องอาศัยความสามารถทางการรู้คิดภายในตัวผู้คิด สรุปคือ ทราบใดที่วัตถุซึ่งเป็นที่มาของข้อมูลทั้งหมดที่ ผู้คิดได้รับเป็นสิ่งเดิม ความคิดเชิงพลวัตที่ผู้คิดมีเกี่ยวกับวัตถุนั้นตั้งแต่บริบทแรกจะดำรงอยู่จนถึงปัจจุบัน ในทางกลับกันถ้าผู้คิดไม่มีความสัมพันธ์รูปแบบใดเลยต่อวัตถุดังกล่าว เขาจะไม่สามารถได้รับ ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุนั้น ทำให้ความคิดเชิงพลวัตนั้นสิ้นสุดลง

ถึงแม้ว่าเรอคานาติพยายามเชื่อมโยงคำอธิบาย 2 ระดับนี้เข้าด้วยกัน โดยอาศัยมโนทัศน์เรื่องการแปรสภาพที่เพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป การมีความสัมพันธ์ต่อวัตถุเพียงรูปแบบเดียวเปลี่ยนเป็นการอาศัยความสัมพันธ์มากกว่า 1 รูปแบบในการคิดถึงวัตถุของความคิดเดิมเมื่อบริบทเปลี่ยนไป ทำให้ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่ตั้งอยู่บนความสัมพันธ์เฉพาะ พัฒนาหรือแปรสภาพในลักษณะของการเพิ่มรูปแบบความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้อง ให้ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดนั้นพัฒนาเป็นไฟล์ทางจิตแบบหยาบหรือรายการสารานุกรม แต่เมื่อพิจารณาความคิดเชิงพลวัตจะพบว่า ผู้คิดสามารถมีความคิดเชิงพลวัตที่อาศัยความสัมพันธ์รูปแบบเดียวในบริบทแต่ละบริบทที่มีความคิดดังกล่าวได้ ในกรณีเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าความคิดเชิงพลวัตเกี่ยวข้องกับคำอธิบายระดับย่อยเท่านั้น และไม่สามารถพัฒนาเป็นคำอธิบายระดับภาพรวมตามที่เรอคานาติเสนอได้

สรุปได้ว่า คำอธิบายแต่ละระดับมีอยู่อย่างเป็นอิสระจากกัน การอธิบายลักษณะเฉพาะของ ความคิดเชิงพลวัตในบริบทแต่ละบริบทสามารถเกิดขึ้นได้ โดยไม่ต้องกล่าวถึงความคิดนั้นภายใต้บริบทที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ในทางกลับกันการพิจารณาลักษณะร่วมของความคิดเชิงพลวัตจากบริบทภาพรวม ที่เกี่ยวข้อง กับชุดข้อมูลซึ่งได้รับจากวัตถุเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องสนใจลักษณะเฉพาะของความคิดดังกล่าวในบริบทแต่ละบริบท ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดมีอยู่ได้ด้วยความสัมพันธ์เฉพาะที่ผู้คิดมีต่อวัตถุของความคิดอย่าง ไม่ขึ้นอยู่กับมืออยู่ของไฟล์ทางจิตแบบหยาบ นอกจากนี้ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่ถูกแปรสภาพให้

สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง เพียงพอสำหรับการแสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุของความคิด ซึ่งถูกเก็บสะสมมาจากบริบทก่อนหน้านี้ โดยไม่จำเป็นต้องอ้างถึงไฟล์ทางจิตแบบหยาบ

3. ปัญหาของคำอธิบายความคิดเชิงพลวัตแบบ 2 ระดับ

ถึงแม้ว่าคำอธิบายความคิดเชิงพลวัตแบบ 2 ระดับของเรอคานาติ มีจุดเด่นในประเด็นเรื่อง การแสดงให้เห็นธรรมชาติของความคิดเชิงประพจน์อย่างชัดเจน ที่มีทั้งความแตกต่างเกี่ยวกับรูปแบบการรับรู้หรือเข้าใจวัตถุของความคิดในแต่ละบริบท และมีความเหมือนในเนื้อหา หรือวัตถุและคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับความคิดดังกล่าว แต่ผู้เขียนคิดว่าคำอธิบายแบบ 2 ระดับมีข้อบกพร่อง ดังนี้

1. คำอธิบายแบบ 2 ระดับสื่อถึงถึงความขัดแย้งกับหลักส่วนประกอบ และความเข้าใจว่าไฟล์ทางจิตเป็นคู่สำเนาทางจิตของคำบ่งชี้

คำอธิบายแบบ 2 ระดับที่มีที่มาจากความเข้าใจซึ่งก่อให้เกิดปัญหาว่า ไฟล์ทางจิต คือ สิ่งเฉพาะทางจิตที่เป็นส่วนประกอบหนึ่งของความคิดเชิงพลวัต เรอคานาติเสนอว่า ไฟล์ทางจิตต้องตั้งอยู่บนความสัมพันธ์ที่ผู้คิดมีต่อวัตถุที่เกี่ยวข้องกับความคิด ซึ่งทำให้เขาได้รับข้อมูลจากวัตถุนั้นผ่านความสัมพันธ์ดังกล่าว ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่ตั้งอยู่บนความสัมพันธ์ไม่เหมือนกันถือเป็นไฟล์ต่างกัน และความคิดที่สัมพันธ์กับไฟล์เหล่านี้จะเป็นความคิดที่มีส่วนประกอบต่างกันด้วย สำหรับกรณีของความคิดเชิงพลวัตนั้น แม้ว่าความคิดที่ผู้คิดมีในบริบทต่างๆ จะเชื่อมโยงกับไฟล์ทางจิตต่างกัน หรือเป็นความคิดที่มีส่วนประกอบไม่เหมือนกัน แต่ความคิดเหล่านั้นยังคงมีเนื้อหาร่วมกัน เรอคานาติจึงใช้ มโนทัศน์เรื่องราวการสารานุกรมที่เป็นไฟล์ทางจิตแบบหยาบ เพื่ออธิบายเนื้อหาของความคิดเชิงพลวัตที่คงเดิมในทุกบริบท และแยกการอธิบายออกเป็น 2 ระดับ คือ การอธิบายระดับย่อย หรือบริบทเฉพาะแต่ละบริบท และการอธิบายระดับภาพรวมที่พิจารณาบริบททั้งหมดซึ่งความคิดเชิงพลวัตดำรงอยู่ เรอคานาติคิดว่าการแยกอธิบายไฟล์ทางจิตทั้ง 2 ประเภทภายใต้บริบทที่มีลักษณะต่างกันสามารถชี้ให้เห็นความเหมือน และความแตกต่างที่ความคิดเชิงพลวัตความคิดหนึ่งมีในบริบทที่เกี่ยวข้องได้

อย่างไรก็ตามความเข้าใจว่า ไฟล์ทางจิตเป็นส่วนประกอบของความคิด สื่อถึงถึงการแยกส่วนประกอบของความคิดและเนื้อหาของความคิดอย่างเป็นอิสระจากกัน เนื้อหาของความคิดไม่ได้ขึ้นอยู่กับหรือไม่ได้ถูกกำหนดโดยส่วนประกอบของความคิดดังกล่าว ดังจะเห็นได้จากการที่ไฟล์ทางจิตแบบละเอียด ซึ่งเป็นส่วนประกอบหนึ่งของความคิดเชิงพลวัตไม่ส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดเนื้อหาของความคิดที่ประกอบด้วยไฟล์นั้น เนื้อหาของความคิด คือ สิ่งที่ความคิดแสดงหรือยืนยันถึง ซึ่งมีคุณสมบัติการเกี่ยวข้องกับสิ่งบางประการ (aboutness) ความคิดเป็นตัวแทนทางจิต (mental representation) ที่บ่งถึงเหตุการณ์หรือสภาวะการณ์ (state of affairs) ต่างๆ ในโลก ผู้คิดสื่อสารความคิดที่เขาถือออกมาโดยอาศัยประโยคที่ประกอบด้วยถ้อยคำทางภาษาประเภทต่างๆ เช่น คำบ่งชี้ คำกริยา และคำคุณศัพท์ เป็นต้น หากยึดตามหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับความหมายของประโยค หรือ

หลักส่วนประกอบ (principle of compositionality) ที่กล่าวว่า ความหมายของถ้อยคำเชิงซ้อนจะถูกกำหนดโดยโครงสร้างของถ้อยคำดังกล่าว และความหมายของส่วนประกอบของถ้อยคำนั้น¹² อาจกล่าวได้ว่า ถ้อยคำซึ่งเป็นส่วนประกอบของประโยคจะมีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดเนื้อหาของประโยคนั้น และถ้าไฟล์ทางจิตเป็นคู่สำเนาทางจิตของคำเอกพจน์ ดังที่เรอคานาติเสนอ ไฟล์ทางจิตซึ่งเป็นส่วนประกอบของความคิดต้องเป็นไปตามหลักส่วนประกอบด้วย กล่าวคือ ไฟล์ทางจิตควรเกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาของความคิดนั้นเช่นกัน แต่จากคำอธิบายของเรอคานาตินั้น ไฟล์ทางจิตไม่ใช่สิ่งกำหนดเนื้อหาของความคิดเชิงพลวัต ดังจะเห็นได้จากความคิดเชิงพลวัตในแต่ละบริบทที่เชื่อมโยงกับไฟล์ทางจิตแบบละเอียดต่างกัน แต่ความคิดเหล่านี้สามารถมีเนื้อหาเดียวกันได้ ผู้เขียน คิดว่าส่วนประกอบของความคิดและเนื้อหาของความคิดไม่สามารถแยกเป็นอิสระจากกัน เนื่องจากความคิดเป็นสภาวะจิตเชิงประกอบที่มีลักษณะเชิงโครงสร้าง ความคิดหนึ่งเกี่ยวข้องกับการคิดถึงสิ่งต่างๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นความคิดนั้น นอกจากนี้ผู้คิดสามารถคิดถึงสิ่งเฉพาะสิ่งหนึ่งในลักษณะที่แตกต่างกันโดยเชื่อมโยงกับคุณสมบัติหรือความสัมพันธ์ต่างๆ ในทำนองเดียวกันผู้คิดสามารถคิดถึงคุณสมบัติหรือความสัมพันธ์หนึ่งในฐานะที่ปรากฏในสิ่งเฉพาะที่ต่างกันก็ได้ ลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าส่วนประกอบของความคิดสัมพันธ์หรือเกี่ยวเนื่องกับเนื้อหาของความคิด

สรุปคือ คำอธิบายความคิดเชิงพลวัตแบบ 2 ระดับของเรอคานาติที่มีจุดเริ่มต้นจากการยอมรับว่า ไฟล์ทางจิตเป็นส่วนประกอบของความคิด สื่อนัยยะว่าเนื้อหาของความคิดไม่ได้ถูกกำหนดจากส่วนประกอบของความคิดที่เป็นไฟล์ทางจิตแบบละเอียด สิ่งทั้งสองมีอยู่อย่างอิสระจากกัน ซึ่งขัดแย้งกับหลักส่วนประกอบ ทำให้คำอธิบายแบบ 2 ระดับของเรอคานาติไม่น่ายอมรับ ผู้เขียนคิดว่า ถ้าปฏิเสธว่า ไฟล์ทางจิตไม่ใช่ส่วนประกอบของความคิดเชิงพลวัต แต่ยังคงสัมพันธ์กับความคิดดังกล่าวในแง่อื่น เช่น ไฟล์ทางจิตเป็นสิ่งเฉพาะทางจิตที่ส่งผลต่อรูปแบบการรับรู้ หรือเข้าใจวัตถุของความคิด การปฏิเสธเช่นนี้ทำให้คำอธิบาย 2 ระดับกลายเป็นสิ่งที่เกินความจำเป็น เนื่องจาก ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่ต่างกันในแต่ละบริบทไม่จำเป็นต้องมีส่วนในการกำหนดเนื้อหาของความคิด ความคิด เชิงพลวัตที่เชื่อมโยงกับไฟล์ทางจิตแบบละเอียดต่างกัน สามารถมีเนื้อหาเดียวกันได้ โดยที่ผู้คิดจะรับรู้วัตถุของความคิด นี้ด้วยรูปแบบไม่เหมือนกัน ด้วยเหตุนี้เองการอธิบายเนื้อหาของความคิดเชิงพลวัตจึงไม่ต้องอาศัยไฟล์ทางจิตแบบหยาบ ความคิดเชิงพลวัตสามารถอธิบายได้ด้วยมโนทัศน์เรื่องไฟล์ทางจิตแบบละเอียดเพียงประเภทเดียว

¹² Szabó, Zoltán Gendler, "Compositionality", *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (Fall 2020 Edition), Edward N. Zalta (ed.), URL = <<https://plato.stanford.edu/archives/fall2020/entries/compositionality/>>.

2. คำอธิบายแบบ 2 ระดับมีช่องว่างระหว่างการเกิดไฟล์ทางจิตแบบหยาบ ซึ่งนำไปสู่การสรุปว่า ไฟล์ทางจิตแบบหยาบไม่มีอยู่จริง

เมื่อผู้คิดรับรู้วัตถุของความคิดด้วยความสัมพันธ์เฉพาะรูปแบบหนึ่ง ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดจะถูกสร้างขึ้นเพื่อจัดเก็บข้อมูลที่ได้รับจากความสัมพันธ์ดังกล่าวเกี่ยวกับวัตถุนั้น และในกรณีที่บริบทเปลี่ยนแปลง ผู้คิดจะมีความสัมพันธ์ต่อวัตถุนี้ในรูปแบบที่ต่างจากเดิม ทำให้ไฟล์ทางจิตแรกเริ่มหายไปหรือสิ้นสุดการมีอยู่ แล้วแปรสภาพเป็นไฟล์ทางจิตแบบละเอียดอีกประการ ซึ่งตั้งอยู่บนความสัมพันธ์รูปแบบใหม่ที่ผู้คิดมี สำหรับไฟล์ทางจิตแบบหยาบหรือรายการสารานุกรมนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นทันทีหลังจากการแปรสภาพของไฟล์แรกเริ่ม เรอคานาติไม่ได้กล่าวถึงเงื่อนไขการเกิดขึ้นของไฟล์ทางจิตแบบหยาบไว้ ในกรณีที่ผู้คิดคิดถึงวัตถุของความคิดโดยอาศัยความสัมพันธ์รูปแบบเดียว ทำให้ไม่สามารถบอกได้ว่าต้องเกิดการแปรสภาพของไฟล์แบบละเอียดจำนวนเท่าใดจึงจะเพียงพอต่อการมีอยู่ของไฟล์ทางจิตแบบหยาบ ซึ่งเป็นที่เก็บข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับวัตถุของความคิดซึ่งผู้คิดมีภายใต้ความสัมพันธ์ทุกรูปแบบ หากพิจารณาปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการมีความคิดเชิงพลวัตความคิดหนึ่งในบริบทต่างๆ พบว่า ไฟล์ทางจิตที่เกี่ยวข้องในปรากฏการณ์ดังกล่าวมีเพียงไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่เชื่อมโยงกับความคิดเชิงพลวัตในแต่ละบริบทเท่านั้น ไฟล์ที่ถูกแปรสภาพหลังจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทและความสัมพันธ์ยังคงเป็นไฟล์ทางจิตแบบละเอียด ที่ตั้งอยู่บนความสัมพันธ์เฉพาะรูปแบบหนึ่ง อาจสรุปได้ว่าไฟล์ทางจิตแบบหยาบหรือรายการสารานุกรมไม่มีอยู่จริง หรือไม่ได้เกิดขึ้น เมื่อผู้คิดมีความคิดเชิงพลวัตในบริบทที่ต่างจากเดิม

ผู้เขียนคิดว่าไฟล์ทางจิตแบบหยาบมีอยู่ในเชิงคำอธิบายเท่านั้น เรอคานาติเสนอโมโนทัศน์ดังกล่าวเพื่อเป็นการตอบโต้ข้อคัดค้านที่มีต่อทัศนะของเขา¹³ เรอคานาติยืนยันว่ามีไฟล์ทางจิตอีกประเภทที่สามารถดำรงอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงต่างๆ เมื่อผู้คิดมีความคิดเชิงพลวัตความคิดหนึ่งในสถานการณ์ที่ต่างจากเดิม ไฟล์ทางจิตแบบหยาบเป็นสิ่งที่ความคิดเชิงพลวัตในบริบทที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมีส่วนร่วม และชี้ให้เห็นเนื้อหาของความคิดดังกล่าวที่ถูกคงรักษาไว้ภายใต้ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ไฟล์ทางจิตแบบหยาบยังเป็นเหตุผลสนับสนุนการขยายช่องทางข้อมูล ในกรณีของการมีความคิดเชิงพลวัตในบริบทที่แตกต่างกัน อาจกล่าวได้ว่าไฟล์ทางจิตแบบหยาบมีอยู่เพื่อประโยชน์ในการอธิบายประเด็นเหล่านี้เท่านั้น ผู้เขียนคิดว่าถ้าความคิดเชิงพลวัตถูกอธิบายด้วยมโนทัศน์อื่นที่มีเงื่อนไขการเกิดขึ้นรวมถึงเงื่อนไขการมีอยู่ของมโนทัศน์ดังกล่าวอย่างชัดเจน และสามารถอธิบายประเด็นข้างต้นเหล่านี้

¹³ ดูรายละเอียดเกี่ยวกับข้อคัดค้านที่มีต่อทัศนะแบบไฟล์ทางจิตของเรอคานาติได้ที่

François Recanati, 'Cognitive Dynamics', pp.71-94.

Andrea Onofri, 'Mental Files and Rational Inference': 387-392.

David Papineau, 'Comments on François Recanati's Mental Files: Doubt about Indexicality': 167-172.

การอ้างไฟล์ทางจิตแบบหยาบจะไม่ใช้สิ่งจำเป็นต่อการอธิบายความคิดเชิงพลวัตอีกต่อไป และคำอธิบาย 2 ระดับของเรอคานาติจะกลายเป็นคำอธิบายที่มีข้อบกพร่อง

นอกจากนี้ ถึงแม้ว่าเรอคานาติยืนยันว่า ไฟล์ทางจิตแบบหยาบเป็นสิ่งบ่งบอกคุณลักษณะเฉพาะของ ความคิดเชิงพลวัต แต่เมื่อพิจารณาเกณฑ์ระบุลักษณะเฉพาะของไฟล์ทางจิตเองแล้วจะพบว่า ไฟล์ทาง จิตแบบหยาบไม่ใช้สิ่งจำเป็นต่อการมีอยู่ และการอธิบายลักษณะเฉพาะของความคิดเชิงพลวัตแต่อย่าง ใด เรอคานาติอธิบายว่าลักษณะเฉพาะของไฟล์ทางจิตแบบละเอียดพิจารณาได้จาก รูปแบบ ความสัมพันธ์ที่ผู้คิดมีต่อวัตถุของความคิด โดยความสัมพันธ์นี้เป็นสิ่งรองรับไฟล์ดังกล่าว ขณะที่ ไฟล์ ทางจิตแบบหยาบจะถูกระบุลักษณะเฉพาะด้วยชุดข้อมูลซึ่งมีที่มาจากวัตถุเฉพาะเดียวกัน แม้ว่า ผู้คิดจะ ได้รับข้อมูลเหล่านั้นผ่านช่องทาง หรือความสัมพันธ์ที่ต่างกัน ด้วยเหตุนี้เองการจะรู้ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็น ข้อมูลชุดเดียวกันหรือไม่ ผู้คิดต้องใช้ความสามารถที่ไม่มีลักษณะเชิงมโนทัศน์ของเขา (non-conceptual capacity) ในการรู้จัก (recognize) และติดตามวัตถุดังกล่าว เพื่อที่จะเห็นความต่อเนื่องของการได้รับ ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุนั้นจากช่องทางข้อมูล หรือความสัมพันธ์ในรูปแบบต่างกัน ความต่อเนื่องนี้เป็นสิ่ง ยืนยันว่า ข้อมูลทั้งหมดที่ผู้คิดได้รับการมีความสัมพันธ์ที่ไม่เหมือนกันต่อวัตถุของความคิดวัตถุหนึ่ง เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน สรุปคือ สิ่งที่เป็นเกณฑ์บ่งบอกลักษณะเฉพาะของไฟล์ ทางจิตแบบหยาบ คือ ชุด ข้อมูลที่เกิดจากวัตถุเฉพาะเดียวกัน และความต่อเนื่องของการได้รับข้อมูลดังกล่าวภายใต้ความสัมพันธ์ ที่แตกต่างกันในแต่ละบริบท

ผู้เขียนคิดว่าสิ่งดังกล่าว (ชุดข้อมูล และความต่อเนื่องของการได้รับข้อมูล) สามารถใช้เป็นเกณฑ์ระบุคุณ ลักษณะเฉพาะของความคิดเชิงพลวัตได้โดยตรง โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยไฟล์ทางจิต แบบหยาบเป็น ตัวกลาง トラบไคที่ผู้คิดมีความสัมพันธ์ต่อวัตถุที่เกี่ยวข้องกับความคิดนั้น การรับรู้วัตถุดังกล่าวด้วย ประสาทสัมผัสโดยตรงในบริบทแรกเริ่มจะเป็นเงื่อนไขจำเป็นของการมีความคิดเชิงพลวัต ความสัมพันธ์ นี้เป็นเหมือนช่องทางที่ทำให้ผู้คิดได้รับข้อมูลจากวัตถุดังกล่าวเมื่อเขารับรู้วัตถุนั้น ถึงแม้ว่าในบริบท ถัดไปผู้คิดไม่สามารถรับรู้สิ่งดังกล่าวโดยตรง เขายังคงมีความสัมพันธ์รูปแบบอื่น เช่น การติดตามวัตถุ หรือการจำวัตถุได้ ซึ่งความสัมพันธ์เหล่านี้สามารถสลับย้อนกลับไปสู่การรับรู้วัตถุของความคิดด้วย ประสาทสัมผัสโดยตรงในบริบทแรกเริ่มได้

สำหรับประเด็นเรื่อง ความต่อเนื่องของการรับรู้วัตถุที่เกี่ยวข้องกับความคิดในบริบทต่าง ๆ ด้วย ความสัมพันธ์ที่ต่างกัน สามารถอธิบายได้จากมโนทัศน์เรื่องการแปรสภาพ ไฟล์ทางจิตแรกเริ่มจะ แปร สภาพเป็นไฟล์ทางจิตแบบละเอียดอีกประการ เมื่อบริบทเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ที่ผู้คิดมีต่อวัตถุ ของความคิดซึ่งรองรับไฟล์แรกเริ่มสิ้นสุดลง ผู้คิดจะมีความสัมพันธ์รูปแบบใหม่ต่อวัตถุของความคิดเดิม ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่เขามีก่อนหน้านี้จะหายไป และแปรสภาพเป็นไฟล์ทางจิตอีกประการ จาก ปรากฏการณ์นี้แสดงให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างการมีอยู่ของไฟล์ทางจิตก่อนหน้านี้ และการมีอยู่ของ ไฟล์ทางจิตที่ถูกแปรสภาพ กล่าวคือ ไฟล์ทางจิตที่ถูกแปรสภาพจะมีอยู่ ก็ต่อเมื่อไฟล์ทางจิตก่อนหน้านี้

สิ้นสุดการมีอยู่ หรือไม่มีอยู่ ความสัมพันธ์ของการมีอยู่แบบอิงอาศัยกันซึ่งให้เห็นความต่อเนื่องของไฟล์ทางจิตที่ต่างกัน หรือความต่อเนื่องของการรับรู้วัตถุที่เกี่ยวข้องกับความคิดด้วยความสัมพันธ์ที่ไม่เหมือนกัน สรุปคือ ความต่อเนื่องดังกล่าวเห็นได้จากการสิ้นสุดการมีอยู่ และการแปรสภาพของ ไฟล์ทางจิตแบบละเอียดประการหนึ่ง ไปเป็นไฟล์ทางจิตอีกประการตามบริบทและความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลง

ประเด็นเรื่องการมีชุดข้อมูลที่รับจากวัตถุเฉพาะเดียวกัน สามารถอธิบายได้ด้วยลักษณะ การเก็บสะสม และการส่งต่อข้อมูลของไฟล์ทางจิตแบบละเอียด เมื่อไฟล์ทางจิตแบบละเอียดไฟล์หนึ่งสิ้นสุดลง ข้อมูลที่อยู่ในไฟล์ดังกล่าวไม่ได้หายไป แต่จะถูกส่งต่อไปยังไฟล์ทางจิตใหม่เมื่อมีการ แปรสภาพไฟล์ทางจิตเกิดขึ้น อาจกล่าวได้ว่าข้อมูลที่อยู่ในไฟล์ซึ่งถูกแปรสภาพได้รับสืบทอดมาจากไฟล์ทางจิตแรกเริ่ม ด้วยเหตุนี้เองการสะสมข้อมูลระหว่างไฟล์ทางจิตที่ต่างกันจึงสามารถเกิดขึ้นได้¹⁴ และข้อมูลเหล่านั้น ที่ผู้คิดได้รับการมีความสัมพันธ์ต่อวัตถุของความคิดในรูปแบบต่างกันจึงถือเป็นข้อมูลชุดเดียวกัน นอกจากนี้การที่ข้อมูลดังกล่าวเกี่ยวข้องกับวัตถุเดียวกัน และมีที่มาจากการมีความสัมพันธ์ต่อวัตถุนั้นเหมือนกัน (แม้ว่ารูปแบบความสัมพันธ์จะต่างกัน) ลักษณะเช่นนี้ถือเป็นเหตุผลอีกประการหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าข้อมูลเหล่านั้นเป็นชุดข้อมูลเดียวกัน

ผู้เขียนคิดว่า การอ้างถึงไฟล์ทางจิตแบบหยาบด้วยเหตุผลเกี่ยวกับผลประโยชน์ในเชิงคำอธิบาย ไม่มีน้ำหนักเพียงพอ เนื่องจากประเด็นที่ถูกอ้างว่าต้องอาศัยไฟล์ทางจิตแบบหยาบในการอธิบายนั้นสามารถอธิบายได้ด้วยมโนทัศน์อื่นที่ปรากฏในทัศนะของเธอคานาดิอยู่แล้ว เช่น การแปรสภาพไฟล์ ทางจิต เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เองไฟล์ทางจิตแบบหยาบจึงไม่ใช่สิ่งจำเป็นต่อการอธิบายความคิดเชิงพลวัต ทำให้คำอธิบายแบบ 2 ระดับของเธอคานาดิเป็นคำอธิบายที่ซับซ้อนเกินความจำเป็น

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า คำอธิบายความคิดเชิงพลวัตแบบ 2 ระดับของเธอคานาดิมีปัญหาหลัก 2 ประการ ได้แก่ คำอธิบายดังกล่าวเกิดจากความเข้าใจที่นำไปสู่ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง และขัดแย้งกับหลักฐานประกอบ รวมถึงข้อเสนอฟันฐานเกี่ยวกับไฟล์ทางจิตของเธอคานาดิ นอกจากนี้ คำอธิบายดังกล่าวมีช่องว่างของการเกิดไฟล์ทางจิตแบบหยาบ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าไฟล์ทางจิตประเภทนี้ไม่มีอยู่จริง และไม่ใช่สิ่งจำเป็นต่อการอธิบายความคิดเชิงพลวัตดังที่เธอคานาดิอ้าง คำอธิบายแบบ 2 ระดับจึงไม่ใช่คำอธิบายความคิดเชิงพลวัตที่น่ายอมรับ

4. สรุปและข้อเสนอแนะ

ลักษณะเฉพาะของทัศนะเชิงพลวัตแบบอ่อนที่ยอมให้มีความแตกต่างในรูปแบบการรับรู้วัตถุ หรือวิธีการมีความคิด เกิดขึ้นกับการมีความคิดเชิงพลวัตในแต่ละบริบท โดยยังคงรักษาเนื้อหาเดิมไว้ ทำให้ผู้ที่สนับสนุนทัศนะดังกล่าวพยายามอธิบายความแตกต่างนี้ด้วยมโนทัศน์ต่างๆ โดยไม่กระทบต่อเนื้อหา

¹⁴ François Recanati, *Mental Files*, p.81.

ของความคิด เพื่อให้เกณฑ์ระบุคุณลักษณะเฉพาะของความคิดแบบบ่งชี้สอดคล้องหรือตรงกับธรรมชาติของความคิดประเภทนี้ ซึ่งสามารถดำรงอยู่ท่ามกลางบริบทที่ไม่เหมือนกัน แต่ยังคงมีเนื้อหาเดียวกัน เช่น การอธิบายด้วยรูปแบบการแสดงตัวที่อิงกับวิธีการรับรู้วัตถุของความคิดในบริบทต่างๆ ดังทัศนะของชูอาว แบริงคิโอ (João Branquinho)¹⁵ และการอธิบายด้วยรูปแบบการแสดงตัวที่เชื่อมโยงกับคำเสมือนคำนาม (nominal term) ซึ่งเป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำสรรพนามชี้เฉพาะเชิงซ้อน (complex demonstratives) ในทัศนะของไซมอน โพรเซอร์ (Simon Prosser)¹⁶ เป็นต้น เรอคานาติอธิบายความต่างนี้ด้วยโมทัศน์เรื่องไฟล์ทางจิตแบบละเอียด ที่เชื่อมโยงกับความคิดเชิงพลวัตในแต่ละบริบท อย่างไรก็ตามการที่เรอคานาติยืนยันว่า ไฟล์ทางจิตเป็นส่วนประกอบของความคิด ทำให้เขาต้องเสนอไฟล์ทางจิตอีกประเภทหนึ่ง คือ ไฟล์ทางจิตแบบหยาบที่สื่อถึงเนื้อหา ซึ่งความคิดเชิงพลวัตในบริบทที่เกี่ยวข้องทั้งหลายมีส่วนร่วมกัน คำอธิบายความคิดเชิงพลวัตของเรอคานาติจึงมีลักษณะเป็นคำอธิบาย 2 ระดับแยกเป็นอิสระจากกันซึ่งก่อให้เกิดปัญหา ได้แก่ ความขัดแย้งกับหลักส่วนประกอบและความเข้าใจว่าไฟล์ทางจิตเป็นคู่สำเนาทางจิตของคำเอกพจน์ และการเกิดช่องว่างระหว่างไฟล์ทางจิตแบบละเอียดที่จะพัฒนาเป็นไฟล์ทางจิตแบบหยาบในกรณีที่ผู้คิดมีความสัมพันธ์ต่อวัตถุของความคิดรูปแบบเดียว เพื่อที่จะคิดถึงวัตถุนั้นในบริบทแต่ละบริบท ผู้เขียนคิดว่าช่องว่างดังกล่าวสามารถนำไปสู่ข้อสรุปว่า ไฟล์ทางจิตแบบหยาบไม่มีอยู่ และไม่จำเป็นต้องมีอยู่ ทำให้คำอธิบายแบบ 2 ระดับของ เรอคานาติยังไม่ใช้คำอธิบายความคิดเชิงพลวัตที่เหมาะสม

ปัญหาที่คำอธิบายแบบ 2 ระดับของเรอคานาติเจอ อาจแก้ไขได้ด้วยการปรับโมทัศน์เรื่อง ไฟล์ทางจิตโดยปฏิเสธว่า ไฟล์ทางจิตไม่ใช่ส่วนประกอบของความคิด แต่เป็นสิ่งเฉพาะทางจิตที่ส่งผลกระทบต่อรูปแบบ หรือวิธีการรับรู้วัตถุของความคิดที่ผู้คิดมีในแต่ละบริบท ไฟล์ทางจิตที่ต่างกันไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดเนื้อหาของความคิด การยืนยันว่าความคิดเชิงพลวัตในแต่ละบริบทเชื่อมโยงกับไฟล์ทางจิตต่างกัน แต่ความคิดดังกล่าวมีเนื้อหาเดียวกันจึงไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง แต่อย่างไร ผู้เขียนคิดว่าเนื้อหาของความคิดเชิงพลวัตจะเกี่ยวข้องกับวัตถุเฉพาะ และคุณสมบัติหรือความสัมพันธ์ของวัตถุดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่า เนื้อหาของความคิดประเภทนี้ คือ ประพจน์เอกพจน์ (singular proposition) ซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ของผู้คิด กล่าวคือ ผู้คิดสามารถรับรู้วัตถุที่เกี่ยวข้องกับความคิดในรูปแบบที่หลากหลายภายใต้บริบทต่างกัน แต่ตราบใดที่วัตถุดังกล่าวยังคงเป็นสิ่งเดิม ความคิดเหล่านี้จะแสดงประพจน์เอกพจน์เดียวกัน หรือมีเนื้อหาเหมือนกันนั่นเอง เมื่อเนื้อหาของความคิดเชิงพลวัตถูกอธิบายด้วยโมทัศน์อื่นที่ไม่ใช่ไฟล์ทางจิตแบบหยาบ คำอธิบายที่ปรับปรุงนี้จึงไม่ต้องอ้างไฟล์ทางจิตแบบหยาบ และไม่ใช้คำอธิบายแบบ 2 ระดับ ปัญหาเรื่องช่องว่างของการเกิดไฟล์ทางจิตแบบหยาบจึงไม่ใช่ปัญหาของคำอธิบายนี้ นอกจากนี้ผู้เขียนคิดว่า หากการรับรู้ทางผัสสะและการรู้คิดของผู้คิดถูกเข้าใจใน

¹⁵ ดูรายละเอียดได้ที่ João Branquinho, 'The Problem of Cognitive Dynamics', *Grazer Philosophische Studien* 56 (1998): 29-56.

¹⁶ ดูรายละเอียดได้ที่ Simon Prosser, 'Cognitive Dynamics and Indexicals', *Mind & Language* 20 (2005): 369-391.

ฐานระบบเชิงข้อมูล (informational system) ตามทัศนะของแกเรธ อีวานส์ (Gareth Evans)¹⁷ จะทำให้คำอธิบายดังกล่าวสามารถชี้ให้เห็นความต่อเนื่องของการมีความคิดในแต่ละบริบท ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญอีกประการของความคิดเชิงพลวัต ได้จากความเชื่อมโยงทางข้อมูล (information link) ที่มีจุดเริ่มต้นมาจากวัตถุเฉพาะเดียวกัน และเกิดขึ้นเมื่อผู้คิดรับรู้วัตถุดังกล่าวในบริบทที่แตกต่างกัน

รายการอ้างอิง

Branquinho, João. 'The Problem of Cognitive Dynamics', *Grazer Philosophische Studien* 56 (1998): 29-56.

Evans, Gareth. *The Varieties of Reference*. New York: Oxford University Press, 1982.

Onofri, Andrea. 'Mental Files and Rational Inference', *Inquiry* 58 (2015): 387-392.

Papineau, David. 'Comments on François Recanati's Mental Files: Doubt about Indexicality', *Disputatio* 36 (2013): 167-172.

Prosser, Simon. 'Cognitive Dynamics and Indexicals', *Mind & Language* 20 (2005): 369-391.

Recanati, François. *Mental Files*. Oxford: Oxford University Press, 2012.

Recanati, François. 'Cognitive Dynamics' in *Mental Files in Flux*, 71-94. Oxford: Oxford University Press, 2016.

Recanati, François. *Mental Files in Flux*. Oxford: Oxford University Press, 2016.

¹⁷ Gareth Evans, *The Varieties of Reference* (New York: Oxford University Press, 1982), pp.121-142.